388

Ὀρφεύς. Ἐξ. Θεογονία. Μυστηρίων ἱδρυτής.

« Αἱ δὲ συγγόνοι ἢ αἱ ἐρεῦναι, καὶ περιαριοθῆναι τὸν Ὄλυμπον, ἀνέδραμον ἢ πέρων αὐτὸν τὸν τῆς ἀρχαιοτάτης πηγὰς Ἐλληνικῆς θεραγείας, ἢς ἱδρυτὴς ἐδεκρᾶτο ὁ θρᾷξ Ὀρφεύς. » Μουρτίου Ἐξ. ιζ. Τ. Α. σ. 565

« Ὁ δὲ τοῖς τῶν Μουσῶν Ὀρφεύς, ὁ φοιγητὴς τῆς ἱερᾶς ποιήσεως τῶν Ἑλλήνων, ἢ τὸ ἀοιδὸς ἀνδόμενος τῶν ἐμπνεύσαν ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος ἅμα ἢ τοῦ Διονύσου. » Τ. Β. σ. 118

« Τέλος δὲ δία τῶν μυστηρίων ἐλαμπρύνετο φροντὶς περὶ τῆς ψυχικῶτερας θρησκευτικῶν ἀνάγκης ἐκφύνων ὅσοι δὲν ἠρεσκόντο τὸν τῆς δημοτικῆς λαθρᾶς τῶν θεῶν, ἢ ἡ σοφία τοῦ Ὀρφέως, ὅτις ἐπιστοῦτο ὡς ὁ ἱδρυτὴς τῶν ἱερῶν μυήσεων, ἐπέρριστεν ἐπὶ τῶν βίων τῶν Ἀθηναίων τὸ γαλήνιον σέλας ἐλπίδος ἐλιμνομένης πέρων τῶν γνώνων » σ. 581

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐπὶ τὰ μετ. σ. Χ. Ὀρφεύς. Ὀρφεοτελεσταί. ~~[illegible]~~

Θίασοι ἔρανοι ὀργεῶνες ἀρχαῖοι.

Μορφ. Ἑλ. ἱστ. Τ. Δ'. σ. 10

« Πλῆθος δὲ γνωστῶν καὶ συγγραφῶν προσγραφομένων εἰς τὸν Ὀρφέα περιήγετο ὑπὸ [illegible], τῶν λεγομένων Ὀρφεοτελεστῶν (1) καὶ ἱδρύοντο συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τοῖς τοιαύταις συγγραφαῖς περιλαμβανομένας ἀρχὰς μυστικοὶ θίασοι, ὧν σκοπὸς ἦτο ἡ ἀποκάθαρσις τῆς τεταραγμένης ἀνθρωπίνης ψυχῆς δι' ἀντικαταστάσεως τῶν ὑπὸ τῆς [illegible] ἀνεγνωρισμένων μυστηρίων. (2)

---

(1) Τὸ ἔργον τῶν [illegible] συνεδέετο πρὸς τὸ ὄνομα αὐτοῦ [illegible], ἀφ' οὗ [illegible] οἱ ποιηταί, ὧν τὰ [illegible] πρὸς τὰ [illegible] τῆς [illegible] (O. Kern. De Orphei Epimenidis Pherecydis theogoniis quaestiones criticae. ἐν Βερολίνῳ 1888) ἀνάγονται εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα καὶ εἰς ἔτι προγενεστέρους χρόνους. Ἀλλὰ μεταξὺ τῆς Ὀρφέως [illegible] καὶ τῶν μυστηρίων [illegible] εἰς τὸν [illegible] οὐδεμία μέχρι τοῦδε [illegible] σχέσις.

(2) Περὶ τῶν μυστικῶν ἑταιρειῶν (θιάσων ἐράνων) καὶ τῶν ὀργεώνων ἴδε Foucart. Des associations religieuses chez les Grecs. ἐν Παρισίοις 1873. Περὶ δὲ τῶν ὀργιασμῶν [illegible] καὶ τῶν καθ' αὐτὰς ὀρχήσεων ἴδε τὸ [illegible] τῆς [illegible] Furtwängler ἐν [illegible] LXI.

κυρίως τα περί σ. Χ. Ὀρφικῶν, Ὀρφικοὶ ὕμνοι. Χρησμοί.

Κεφ. 15 ἐγ. 15 Τ. Δ΄. σ. 90

«Ἐξηπάτων δὲ γυναῖκας καὶ συγγραφὰς προσγραφομένων ὡς ἀπὸ Ὀρφέως τετιμημένου ὑπὸ Διονυσιωτῶν, ἃς λεγομένας Ὀρφικὰς ἐξέφερον (1) καὶ ἱερουργοῦντες περιῄεσαν πρὸς ἃς ἐν ταῖς ἀναιδείαις συγγράμμασι περιγαμβανομένας ἀρχὰς μυήσεως εἶναι, ὧν οὐσίαν ἦν ἡ ἀδικία πάσης τῆς ὑπαρχούσης ἀνθρωπίνης φύσεως δι' ἀντικαθαιρέσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἀνηγορευμένων κυρίων.(2)

---

(1) Τὸ ἔργον τῶν Ὀρφεοτελεστῶν συνετέλουν πρὸς τὸ ὄνομα αὐτὸς εἰμὶ τὸ Ὀρφεύς, ἀφ' οὗ ἐκαλοῦντο οἱ ἐσπέραι, ὧν τὰ ἀρχαῖα συνωδὰ πρὸς τὰ ἐορτικὰ τῆς νεωτέρας ἐποιήσεως (Q. Kern. De Orphei Epimenidis Pherecydis Theogoniis quaestiones criticae. ἐν Βερολίνῳ 1888) ἀνήρχοντο ἐφ' ὧν ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἐν τῷ προμνησθέντι χρόνῳ ἔργα ἐκτάξει ἐπιφέρεις 388 γ καὶ τὰ τῶν κυρίων τὰ καθηρχομένων ἐφ' ὧν ἀδύνατον ἦν τὰ ἔθνη ἐκεῖνα μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύπτοντο ἔτη.

(2) Περὶ τῶν κυρίων ἐλαφρῶν (θειοτέρων ἐρώτων) καὶ τῶν ὀργιώνων ἴδε Foucard. Des associations religieuses chez les Grecs. ἐν Παρισίοις 1873. Περὶ δὲ τῶν ὀργιάζων τῶν γυναικῶν καὶ τῶν καθ' αὐτὰς ἐρωτικῶν ἴδε τὸ πολυσήμαντον σύγγραμμα τοῦ Furtwängler ἐν σελ. LXI.